

[Jørgen Junior]

at snuse eller ryge. Det ville efter min opfattelse være af meget stor værdi, hvis en kampagne kunne trække i den retning.

Jeg har noteret mig, at ministeren ikke mener, at en skrækkampagne har nogen særlig forebyggende virkning. Det kan der vist ikke rigtig føres bevis for, men der kan nok heller ikke føres bevis for det modsatte. Men jeg vil da i det mindste gerne opfordre ministeren til, at man ser på de utilstrækkelige resultater, der er opnået indtil nu, hvad angår narkobekæmpelsen, og, hvad angår det, at ingen bliver narkomaner, intensiverer den oplysningskampagne, som stort set ingen har hørt om gennem de senere år.

Hvis jeg prøver at ændre mit ord »afskrækningskampagne« til »oplysningskampagne«, så vil jeg altså godt prøve at få ministeren, der dog har en lille smule positiv indstilling, til at forstå, at der skal gøres noget også på informationsområdet. Det er simpelt hen nødvendigt, fordi udviklingen er gået i en helt skæv og gal retning.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Hr. Jørgen Junior har overhovedet ingen grund til at rejse tvivl om, hvorvidt regeringen forstår alvoren i tingene, eller grund til at tro, at regeringen ikke vil sætte de ting ind, der skal sættes ind, for at man kan få færre narkomaner og få så mange som muligt ud af narkomisbruget. Det er der ingen grund til. Og hvis hr. Jørgen Junior vil have konkrete svar på sine spørgsmål, så skal spørgsmålene stilles sådan, at man ved nøjagtigt, hvad det drejer sig om.

Erlendsson (FP):

I Danmark har vi jo ikke været kede af at tage eksempel efter Sverige. Derfor vil jeg spørge ministeren, om ministeren ikke er klar over den skrækkampagne, der løber for øjeblikket i Sverige imod alkoholmisbrug, hvor folk, der er invaliderede i en meget ung alder af alkoholmisbrug, bliver stillet op til skræk og advarsel med billeder af sig selv på maven, som forestiller dem, som de så ud for få år siden. Tror ministeren virkelig ikke, at det har en betydning, en afskrækkende betydning, som kan holde folk væk fra at begive sig ud i den slags misbrug, idet alkoholmisbrug naturligvis er lige så alvorligt eller i hvert fald i alvor nærmer sig narkomisbru-

get? De folk, som dér stiller sig op, får ikke yderligere medynk, som de elendige, invaliderede personer, de er blevet til, netop fordi de påtager sig en sådan afskrækningsopgave for at afholde yngre, endnu ikke forførte individer, børn og unge, til at kaste sig ud i det samme misbrug. Det er en mærkværdig omvendt fortolkning af et sådant fænomen, man her skal møde fra indenrigsministerens side.

Jørgen Junior (FP):

Nu skal man jo altid passe på ikke at tale sig fra hinanden, hvis man er enig om målsætningen i en sag. Jeg er da glad for, at ministeren her siger, at jeg ikke har nogen grund til at betvivle regeringens ønsker om at gøre en fornuftig forebyggende indsats. Ud fra dette synspunkt kunne ministeren – i stedet for nu at efterlyse mere konkrete spørgsmål, som jeg gerne skal vende tilbage med senere, vel nærmest i udvalget og i forbindelse med det møde, der skal holdes snart i narkotikaforsamlingen, om jeg så må sige, under socialudvalget – synes jeg nok, herfra have taget spørgsmålet så alvorligt, at han havde sagt: jo, vi er klar over, at der er de og de mangler, vi er klar over, at resultaterne ikke er tilstrækkelig gode, derfor er vi indstillet på ikke at køre en skrækkampagne, og så argumentere derimod, men vi vil gerne lave de og de oplysningskampagner. Ministeren er vel enig i – og lad det så være det spørgsmål, der skal afslutte enhver kommentar heroppefra – at den oplysningskampagne, der køres på nuværende tidspunkt på dette område, i virkeligheden er umærkelig og ikke har haft nogen særlige resultater, i hvert fald ikke nogen, som har kunnet aflæses af antallet af narkomaner.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det er jo ikke mere end ca. 2 måneder siden, måske 3 måneder, der var en lang debat i folketinget netop om narkomisbrug. Ved den lejlighed blev der givet en lang række oplysninger om de aktiviteter, der er i gang, og om de aktiviteter, der er forestående. Jeg kan ikke rigtig se formålet med, at spørgsmål skal give anledning til lange redegørelser om ting, der er sagt for ganske nylig i folketinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.